

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An, & quando excusandus sit à mortali omittens totum Breviarium,
aut notabilem ejus partem ob occupationes occurrentes, aliáque negotia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

diei tempore, est tantum circumstantia accidentalis, ut notat Lacroix, obligatio verò dicendi totum Breviarium incipit à media nocte, duratque per singulas partes diei naturalis usque ad alteram mediam noctem, adeoque si in aliqua hujus diei parte commodè recitari potest, & urgenti præcepto adhuc satisfieri, præstandum id erit, ni fortè morbus inde augendus prudenter timeretur, aut aliud nocuum idcirco oriturum.

Porro an, & quomodo peccet, qui ex capitis dolore, aliave corporis infirmitate non nunquam omittit recitationem totam, aut partem Breviarii, spectanda est gravitas, aut levitas morbi, ubi sicut non requiritur infirmitas gravissima, ita nec levis sufficit, sed media via incedendum est, ut notat S. Thom. universim tamen cavendum est, ne quis sibi ob amorem proprium plus æquo blandiatur, & sub specie necessitatis omittat pensum Canonicum; ubi re vera nulla est necessitas, aut ratio sufficiens: Unde in dubio, an morbus sit levis, vel gravis, standum est iudicio Medici, Superioris, aut alterius viri prudentis.

Cæterum præstat cum ægris se qui partem benigniorem, & mitiorem, adeoque eos non solum excusari à recitatione Breviarii tunc, quando satis apparet adesse moralem impotentiam, sed etiam

quando periculum apparet nimiae defatigationis, quæ vires ægroti imminuat, aut morbum promoveat: Unde Sanch. in *conf. l. 7. c. 2. d. 45.* Tambur in *Decal. l. 2. c. 5. §. 8.* Stozl. *1. p. 3. n. 402.* Gobat, & alii, ab onere recitandi Breviarium eximunt eum ægrum, qui aliàs per recitationem incurreret periculum cruditatis Stomachi, gravedinis capitis, notabilis virium lassitudinis, aut etiam febris tardius remissuræ, Tum quia ejusmodi damna, & incommoda, quæ in sano corpore sunt levia, in ægrotis sunt gravia. Tum quia præceptum de persolvendo penso Horarum Canonicarum est præceptum benignæ Matris Ecclesiæ, quæ non præsumitur velle suis filiis id oneris imponere, & tanto in rigore obligare; ut alibi dictum est in *Instruct. pract. Ordin.*

Ad 3. Q. R. attendendum esse 293 ad naturam, & gravitatem negotiorum, quibus Clericus distinetur, ac præpeditur, & siquidem ejusmodi negotia sint necessaria, magnique momenti (id est talia, propter quæ homo aliàs prudens, & diligens cum valde magno suo incommodo, aut detrimento cogere intermittere aliam actionem magni momenti) nullumque spatium permittant, atque adèd moraliter impossibilem reddant recitationem Breviarii, illius ommissio immunis erit à culpa; quia moralis

lis impossibilitas, sicut in aliis, ita & hinc excusat.

Cæterum in hac quæstione præstat pro praxi sectari tutiorem, & rigidiorem opinionem ob incommoda, quæ inde sequerentur; nam quamvis universim moralis impossibilitas excuset ab obligatione persolvendi penum Canonicum, attamen facilitas deobligandi, & in eo dispensandi propter occurrentia negotia esset nimis periculosa, & noxia Statui Clericali, hoc ipso enim, quod multæ personæ etiam Ecclesiasticæ perpetuò occupentur variis, iisque quandoque non levibus negotiis, si facile liceret in quotidiano hoc penso dispensare, & ob occurrentes occupationes Breviarium intermittere, brevi contingeret, ut apud multos Breviarium quotidie percurrendum perpetuò vacaret, & per successivam desuetudinem facilitas hæc præscriberet contra quotidianam obligationem recitandi Divinum hoc Officium.

Unde sedulo cavendum est, ne illud propter quotidiana negotia negligatur; nec difficile erit, tempus aliquod vacandi Deo inveniri ab iis, quibus cordi est Dei honor, & negotium salutis propriæ, sicut non obstantibus etiam gravibus negotiis facile invenitur tempus vires reficiendi, corpus abundè curandi, imò & fovendi, ut dictum est alibi.

R. P. Leonardelli Soc. Jesu.

Ad 4. Q. R. cum Lug. d. 4. n. 294
46. Laym. l. 3. tr. 2. c. 12. n. 9.
Diana 3. p. tr. 6. R. 57. & p.
7. tr. 10. R. 24. Suarez, Sanch.
aliisque affirmativè, siquidem Beneficiatus post omissionem Divini Officii Eleemosynam distribuat correspondentem fructibus aliàs restituendis; negativè verò, si ante omissionem pauperibus Eleemosynam elargatur. Ratio prioris partis est, quia si Eleemosyna detur post Horarum omissionem ponitur re ipsa opus debitum, & in poenam à lege Ecclesiastica præceptum: ergo satisfit præcepto; intentio enim satisfaciendi præcepto Ecclesiastico non exigitur ab Ecclesia, ut alibi insinuat, & etiamsi requireretur, adesset tamen hinc virtualis, ut notant citt. DD. quia implicita, & virtualis, intentio omnium dantium Eleemosynam est, velle per illam, quantum possunt, satisfacere omnibus obligationibus, quas per sua peccata, & negligentias contraxerunt, adeoque etiam obligationi restituendi inductæ per legem Ecclesiasticam, quæ aliàs benignè explicari debet: Unde non obest, etsi cum aliis multis sentias, obligationem hanc debitam esse ex justitia, hoc ipso quòd dans Eleemosynam virtualiter intendat, etiam huic, quam habet, obligationi satisfacere.

Ratio posterioris partis est, quia per bona opera satisfacere quidem
S s postum-